

Rada Evropy - Edice Smluv č. 210

Úmluva Rady Evropy o prevenci a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí

Istanbul, 11.V.2011

www.coe.int/conventionviolence

The official languages of the Council of Europe are English and French (Article 12 of the Statute of the Council of Europe). Only the treaties published by the Secretary General of the Council of Europe, each in a separate booklet of the "European Treaty Series" (ETS) continued since 2004 by the "Council of Europe Treaty Series" (CETS), are deemed authentic. The translation presented here is for information only.

Preambule

Členské státy Rady Evropy a její ostatní signatáři

S odvoláním na Úmluvu o ochraně lidských práv a základních svobod (ETS č. 5, 1950) a její protokoly, Evropskou sociální chartu (ETS č. 35, 1961, novelizovanou v roce 1996, ETS č. 163), Úmluvu Rady Evropy o opatřeních proti obchodování s lidmi (CETS č. 197, 2005) a Úmluvu Rady Evropy k ochraně dětí před sexuálním zneužíváním a obtěžováním (CETS č. 201, 2007);

S odvoláním na následující doporučení Výboru ministrů členskými státy Rady Evropy: Doporučení Rec(2002)5 o ochraně žen proti násilí, Doporučení CM/Rec(2007)17 o standardech a mechanismech rovnosti pohlaví, Doporučení CM/Rec(2010)10 o roli žen a mužů při prevenci konfliktů a budování míru a další relevantní doporučení;

S ohledem na rostoucí počet případů řešených Evropským soudem pro lidská práva, jež vytvářejí důležité normy v oblasti násilí vůči ženám;

S přihlédnutím k Mezinárodnímu paktu o občanských a politických právech (1966), Mezinárodnímu paktu o ekonomických, sociálních a kulturních právech (1966), Úmluvě o odstranění všech forem diskriminace žen ("CEDAW", 1979) a jejím Opčním protokolu (1999) a rovněž k Obecnému doporučení č. 19 Výboru CEDAW proti násilí na ženách, k Úmluvě o právech dítěte (1989) a jejím Opčním protokolům (2000) a k Úmluvě OSN o právech osob se zdravotním postižením (2006);

S ohledem na Římský statut Mezinárodního trestního soudu (2002);

S odvoláním na základní principy mezinárodního humanitárního práva a obzvláště Ženevské úmluvy (IV), vztahující se k ochraně civilních osob v době války (1949) a její dodatečné protokoly I a II (1977);

Odsuzující veškeré formy násilí vůči ženám i domácího násilí;

S vědomím, že uplatnění rovnoprávnosti mezi muži a ženami *de jure i de facto* představuje klíčový element prevence násilí vůči ženám;

S vědomím, že násilí vůči ženám je projevem historicky nerovného poměru síly mezi muži a ženami, jenž vedl k nadřazenosti mužů a diskriminaci žen a bránil ženám v plném rozvoji;

S vědomím, že násilí vůči ženám jakožto násilí genderově podmíněné má strukturální povahu a toto násilí je jedním z klíčových společenských mechanismů jež ženám vnucují podřízené postavení vůči mužům;

Uvědomující si s hlubokým znepokojením, že ženy a dívky jsou často vystaveny závažným formám násilí, jako je domácí násilí, sexuální obtěžování, znásilnění, nucený sňatek, zločiny páchané ve jménu takzvané "cti" a mrzačení genitálií, jež představují závažné porušení lidských práv žen a dívek a obrovskou překážku dosažení rovnoprávnosti mezi ženami a muži;

S vědomím pokračujícího porušování lidských práv v průběhu ozbrojených konfliktů, jež postihuje civilní obyvatelstvo, obzvláště ženy, formou masového či systematického znásilňování a sexuálního násilí a nese potenciál dalšího zvyšování genderového násilí jak během tak i po skončení těchto konfliktů;

S vědomím, že ženy a dívky jsou riziku genderového násilí vystaveny ve větší míře než muži;

S vědomím, že domácí násilí postihuje neúměrně více žen, ačkoli jeho obětí mohou být i muži;

S vědomím, že oběti a také svědkem násilí v rodině jsou také děti;

Vedeni snahou vytvořit Evropu prostou násilí vůči ženám a domácího násilí

Dohodli se na následujícím:

Kapitola I – Účel, definice, rovnost a nediskriminace, všeobecné závazky

Článek 1 – Cíle úmluvy

- 1 Cílem této úmluvy je
 - a chránit ženy před veškerými formami násilí a dosáhnout prevence, stíhání a potlačení násilí vůči ženám a domácího násilí;
 - b přispět k eliminaci veškerých forem diskriminace žen a podpořit skutečné zrovnoprávnění žen s muži také posílením pravomocí žen;
 - c navrhnout zevrubný rámec, strategie a opatření pro ochranu a pomoc veškerým obětem násilí vůči ženám a domácího násilí;
 - d podpořit mezinárodní spolupráci ve snaze o eliminaci násilí vůči ženám a domácího násilí;
 - e poskytnout podporu a pomoc organizacím a složkám účastným na prosazování zákonnosti, aby mohly efektivně spolupracovat a dohodnout se na integrovaném postupu při eliminaci násilí vůči ženám a domácího násilí.
- 2 Pro zajištění efektivního naplňování těchto ustanovení jednotlivými stranami, úmluva stanoví specifický monitorovací mechanismus.

Článek 2 – rozsah účinnosti úmluvy

- 1 Tato úmluva se bude vztahovat na veškeré formy násilí vůči ženám, včetně domácího násilí, jež posihuje nepoměrně víc ženy.
- 2 Strany jsou vybízeny k uplatňování této úmluvy na veškeré oběti domácího násilí. Strany by měly při uplatňování ustanovení této úmluvy věnovat zvláštní pozornost ženám jakožto obětem genderového násilí.

- 3 Tato úmluva se bude uplatňovat v dobách míru i v situacích ozbrojeného konfliktu.

Článek 3 – Definice

Pro účely této úmluvy:

- a “násilí vůči ženám” je chápáno jako porušování lidských práv a forma diskriminace žen a budou se jím rozumět veškeré činy genderového násilí, jež vyústí anebo mohou vyústit ve fyzickou, sexuální, psychickou či ekonomickou újmu či strádání žen, včetně hrozeb takovýmito činy, donucování nebo svévolného omezování svobody, ať k nim dochází na veřejnosti nebo v soukromí.
- b “domácím násilím” se rozumí veškeré akty fyzického, sexuálního, psychického či ekonomického násilí, k němuž dochází v rodině nebo v domácnosti anebo mezi bývalými či stávajícími manžely či partnery, bez ohledu na to, zda pachatel sdílí nebo sdílel společnou domácnost s obětí;
- c pod pojmem “gender” se rozumí společensky ustavená role, chování, aktivity a atributy, jež daná společnost považuje za náležité pro ženy a muže.
- d “genderově podmíněné násilí vůči ženám” znamená násilí, jež je zaměřeno na ženu proto, že je žena, anebo násilí, jemuž jsou vystaveny především ženy;
- e “obětí” se rozumí jakákoli fyzická osoba, jež je vystavena chování specifikovanému v bodech a a b;
- f “ženami” se rozumí i dívky mladší 18 let.

Článek 4 – Základní práva, rovnost a nediskriminace

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, díky nimž budou podpořena a ochráněna práva kohokoliv, obzvláště žen, na život prostý násilím jak ve veřejné, tak v soukromé oblasti.
- 2 Strany odsuzují veškeré formy diskriminace žen a bezodkladně přijmou legislativní i jiná opatření, aby jí zabránily, obzvláště pak:
 - zakotvením principu rovnosti mezi ženami a muži do svých ústav či jiného vhodného právního kodexu a zajištěním jeho uplatňování v praxi;
 - zákazem diskriminace žen spolu s použitím sankcí, bude-li to zapotřebí;
 - zrušením zákonů a postupů, jež diskriminují ženy.
- 3 Ustanovení této úmluvy, obzvláště pak opatření zaměřená na ochranu práv obětí, budou implementována bez diskriminace na jakémkoli základě, například pohlaví, genderu, rasy, barvy pleti, jazyka, náboženského vyznání, politického či jiného přesvědčení, národnostního či sociálního původu, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, sexuální orientace, genderové identity, věku, zdravotního stavu, invalidity, rodinného stavu, statutu migranta nebo uprchlíka či jakéhokoli jiného postavení.
- 4 Speciální opatření, jichž by bylo zapotřebí pro prevenci a ochranu žen před genderově podmíněným násilím, nebudou v intencích této úmluvy považována za diskriminaci.

Článek 5 – Závazky a z nich vyplývající povinnosti států

- 1 Strany se zdrží účasti na jakémkoli aktu násilí vůči ženám a zajistí, že státní úřady, úředníci, zaměstnanci, instituce či další aktéři působící ve státním sektoru budou konat v souladu s tímto závazkem
- 2 Strany podniknou zákonodárná i jiná opatření nezbytná pro splnění povinnosti zajistit prevenci, vyšetření, potrestání a zjednání nápravy v souvislosti s násilnými činy, spadajícími do působnosti této úmluvy, jejichž pachatelé nejsou činní ve státním sektoru.

Článek 6 – Politika citlivá ku genderovým problémům

Strany se zaváží, že při implementaci a vyhodnocování dopadu ustanovení této úmluvy budou zohledňovat genderové hledisko a že budou prosazovat a aktivně naplňovat politiku rovnosti a dělby pravomocí mezi ženami a muži.

Kapitola II – Integrovaná politika a sběr dat

Článek 7 – Komplexní a koordinovaná politika

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro přijetí a prosazování celostátní efektivní, komplexní a koordinované politiky zahrnující veškerá relevantní opatření směřující k prevenci a potírání všech forem násilí spadajících do působnosti této úmluvy a zajistí, aby násilí vůči ženám bylo řešeno holisticky.
- 2 Strany zajistí, aby politika zmiňovaná v odstavci 1 stavěla práva oběti do centra veškerých opatření a aby byla implementována díky efektivní spolupráce mezi všemi relevantními agenturami, institucemi a organizacemi.
- 3 Opatření přijatá v intencích tohoto článku budou podle nezbytnosti zahrnovat všechny relevantní aktéry, například vládní agentury, národní, regionální či místní zastupitelské sbory a úřady, národní instituce pro lidská práva a organizace občanské společnosti.

Článek 8 – Finanční zdroje

Strany vydělí přiměřené finanční a lidské zdroje pro náležité uplatňování integrované politiky, opatření a programů zaměřených na prevenci a potírání veškerých aktů násilí spadajících do působnosti této úmluvy, a to i těch, jež zajišťují nevládní organizace a občanská společnost.

Článek 9 – Nevládní organizace a občanská společnost

Strany zajistí na všech úrovních uznání, povzbuzení a podporu práci relevantních nevládních organizací a občanské společnosti, aktivně se podílejících na potírání násilí vůči ženám a naváže s těmito organizacemi efektivní spolupráci.

Článek 10 – Koordinační orgán

- 1 Strany určí nebo vytvoří jeden či více oficiálních orgánů, jež budou zodpovědné za koordinaci, implementaci, monitoring a vyhodnocení strategie a opatření cílených na

prevenci a potírání veškerých forem násilí, spadajících pod tuto úmluvu. Tyto orgány budou koordinovat sběr dat ve smyslu článku 11, analyzovat a rozšiřovat výsledky.

2. Strany zajistí, že orgány jmenované či vytvořené ve smyslu tohoto článku budou dostávat všeobecné informace o opatřeních učiněných v intencích kapitoly VIII.
3. Strany zajistí, že orgány jmenované či vytvořené ve smyslu tohoto článku budou mít možnost přímo komunikovat a udržovat vztahy s obdobnými orgány ostatních stran.

Článek 11 – Sběr dat a výzkum

- 1 Za účelem implementace této úmluvy se strany zavazují, že:
 - a budou v pravidelných intervalech shromažďovat rozptýlené relevantní statistické údaje o případech jakékoli formy násilí spadajícího do působnosti této úmluvy;
 - b budou podporovat terénní průzkum veškerých forem násilí spadajících do působnosti této úmluvy a studovat jeho základní příčiny a důsledky, výskyt a podíl usvědčených pachatelů, a také účinnost opatření učiněných při implementaci této úmluvy
- 2 Strany se zasadí o to, aby byly v pravidelných časových intervalech prováděny průzkumy populace s cílem vyhodnotit prevalenci a trendy různých forem násilí, které spadají do působnosti této úmluvy.
- 3 Strany poskytnou informace, shromážděné v souladu s tímto článkem, skupině expertů, zmíněné v článku 66 této konvence, a podpoří tak mezinárodní spolupráci a umožní mezinárodní srovnávání.
- 4 Strany zajistí, aby informace shromážděné v souladu s tímto článkem byly přístupné veřejnosti.

Kapitola III – Prevence

Článek 12 – Obecné závazky

- 1 Strany podniknou nezbytná opatření pro podporu sociálních a kulturních vzorců chování žen a mužů s cílem vymýtit předsudky, zvyky, tradice a další praktiky, jež jsou založeny na předpokladu podřízenosti ženy anebo na stereotypním pojmání rolí žen a mužů.
- 2 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření s cílem prevence veškerých forem násilí spadajících do působnosti této úmluvy, jak ze strany fyzických tak právnických osob.
- 3 Veškerá opatření učiněná v intencích této kapitoly musí zohledňovat a reagovat na specifické potřeby osob, jež jsou v důsledku určitých okolností více zranitelné, přičemž v centru těchto opatření musí být lidská práva všech obětí.
- 4 Strany učiní vše nezbytné pro to, aby každý se občan, obzvláště pak muži a chlapci, aktivně zapojili do prevence všech forem násilí, jež spadají do působnosti této úmluvy.
- 5 Strany se zasadí o to, aby žádný akt násilí ve smyslu této úmluvy nemohl být ospravedlňován kulturou, náboženstvím, tradicí či tzv. "ctí".

- 6 Strany učiní vše nezbytné pro podporu programů a aktivit podporujících dělbu pravomocí se ženami

Článek 13 – Osvěta

- 1 Strany se zavazují podporovat a pravidelně organizovat osvětové kampaně a programy na všech úrovních, a budou spolupracovat s organizacemi a institucemi činnými v oblasti lidských práv a rovnosti práv, s nevládními organizacemi a občanskou společností, obzvláště s organizacemi žen, aby tam, kde to bude vhodné, zvyšovaly povědomí široké veřejnosti o různých projevech všech forem násilí, jež spadají do působnosti této úmluvy a pochopení toho, jaké mohou být následky na děti a jak důležité je takovému násilí bránit.
- 2 Strany zajistí, že informace o vhodných nástrojích prevence násilných činů ve smyslu této úmluvy budou široce zveřejňovány

Článek 14 - Vzdělání

- 1 Tam, kde to bude vhodné, podniknou strany kroky k tomu, aby ve formálních osnovách na všech úrovních vzdělávání existoval materiál k tématům, jako je rovnoprávnost žen a mužů, nestereotypní genderové role, vzájemný respekt, nenásilné řešení konfliktů v mezilidských vztazích, genderově podmíněné násilí vůči ženám a právo na osobní integritu, to vše uzpůsobeno rozvíjejícím se schopnostem žáků.
- 2 Strany učiní vše nezbytné pro podporu zásad stanovených v odstavci 1 v neformálních vzdělávacích zařízeních a také v zařízeních sportovních, kulturních a volnočasových a v médiích.

Článek 15 – Školení odborníků

- 1 Strany zajistí, že relevantním odborníkům, zabývajícím se oběťmi i pachateli veškerých násilných aktů ve smyslu této úmluvy se dostane náležitého a důkladného proškolení o tématech prevence, a odhalování tohoto druhu násilí, o rovnosti mezi ženami a muži, o potřebách a právech obětí a také o tom, jak zabránit druhotné viktimizaci.
- 2 Strany se zasadí, aby vzdělávání, uvedené v odstavci 1 zahrnovalo také školení o koordinaci spolupráce více agentur, aby tak konkrétní případy násilí ve smyslu této úmluvy mohly být předávány náležitým instancím.

Článek 16 – Programy preventivních zásahů a nápravy

- 1 Strany učiní nezbytná zákonodárná či jiná opatření pro podporu programů, jež se snaží naučit pachatele domácího násilí nenásilnému chování v mezilidských vztazích a tak se snaží předcházet dalšímu násilí a změnit vzorec násilného chování.
- 2 Strany učiní nezbytná zákonodárná či jiná opatření pro prosazení a podporu léčebných programů obzvláště pro pachatele sexuálních deliktů s cílem prevence recidivy.
- 3 Při zajišťování kroků uvedených v odstavcích 1 a 2 budou strany dbát na to, aby prvořadým zájmem byla bezpečnost, podpora a ochrana lidských práv obětí, a tam, kde to bude vhodné, budou tyto programy koncipovány a realizovány v těsné součinnosti se speciálními službami určenými obětem násilí.

Článek 17 – Účast soukromého sektoru a médií

- 1 Strany se obrátí na soukromý sektor, sektor informačních a komunikačních technologií a na média, samozřejmě s náležitým respektem pro jejich svobodu slova a nezávislost, s výzvou k účasti na přípravě a realizaci strategií a stanovení vodítek a samoregulačních standartů k prevenci násilí vůči ženám a k posílení úcty k jejich důstojnosti.
- 3 Strany se ve spolupráci s aktéry ze soukromého sektoru zaměří u dětí, rodičů a vzdělávacích pracovníků na rozvoj a podporu znalostí a schopností čelit v komunikačním a informačním prostředí obsahu sexuální či násilné povahy, jenž může být škodlivý.

Kapitola IV – Ochrana a podpora

Článek 18 – Všeobecné závazky

- 1 Strany se zavazují podniknout nezbytné zákonodárné či jiné kroky k ochraně veškerých obětí před dalšími násilnými činy.
- 2 Strany se zavazují učinit nezbytná zákonodárná či jiná opatření, v souladu s vlastními zákony, aby bylo možné zajistit příhodné mechanismy pro efektivní spolupráci mezi všemi relevantními státními agenturami, včetně soudů, státních zastupitelství, policejních složek, místních a regionálních úřadů a také nevládních organizací a dalších relevantních aktérů při ochraně a podpoře obětí a svědků veškerých forem násilí spadajících do působnosti této úmluvy, a to i předáním do péče obecných i specializovaných podpůrných služeb, jak je podrobně uvedeno v článcích 20 a 22 této úmluvy.
- 3 Strany zajistí, že opatření učiněná v souladu s touto kapitolou:
 - budou vycházet z genderového chápání násilí vůči ženám a domácího násilí a zaměří se na lidská práva a bezpečnost obětí;
 - budou vycházet z integrovaného přístupu, jenž zohledňuje vztah mezi oběťmi, pachateli, dětmi a jejich širším sociálním prostředím;
 - ochrání oběti před druhotnou viktimizací;
 - zaměří se na dosažení rovných pravomocí a ekonomické nezávislosti pro ženské oběti násilí;
 - tam, kde je to možné a vhodné, se zasadí, aby na stejné adrese byl přístup k širší škále ochranných a podpůrných služeb;
 - budou se zaměřovat na specifické potřeby obzvláště zranitelných osob, včetně dětských obětí a budou pro ně dostupná.
- 4 Poskytnutí služeb nebude vázáno na ochotu oběti podat žalobu anebo svědčit proti pachateli.
- 6 Strany učiní náležitá opatření pro poskytnutí konzulární či jiné ochrany a podpory pro své občany či další oběti, jež mají na tuto ochranu nárok v souladu se závazky vyplývajícími z mezinárodního práva.

Článek 19 - Informace

Strany učiní nezbytná legislativní či jiná opatření, zajišťující obětem adekvátní a včasné informace v jim srozumitelném jazyce o dostupných službách a právních opatřeních

Článek 20 – Obecné podpůrné služby

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní či jiná opatření, zajišťující obětem přístup ke službám, usnadňujícím jejich zotavení po násilném skutku. Tato opatření by podle nezbytnosti měla zahrnovat například právní a psychologické poradenství, finanční výpomoc, ubytování, vzdělání, získání kvalifikace a pomoc při hledání zaměstnání.
- 2 Strany učiní nezbytná legislativní či jiná opatření, aby oběti měly přístup ke zdravotní péči a sociálním službám, a aby tyto služby byly adekvátně vybavené zdroji, a aby byli proškoleni odborníci, kteří by pomohli přímo nebo oběti odkázali na příslušné služby.

Článek 21 – Pomoc při individuálních/kolektivních stížnostech

Strany zajistí, aby oběti měly informace a přístup k příhodným mechanismům pro podávání individuálních/kolektivních stížností na regionální i mezinárodní úrovni. Strany budou podporovat poskytování citlivé a poučené pomoci obětem, jež hodlají takovéto stížnosti podat.

Článek 22 – Služby odborné pomoci

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní či jiná opatření, aby zařízení poskytující služby okamžité, krátkodobé i dlouhodobé odborné pomoci byla geograficky rozložena tak, aby byla přístupná veškerým obětem násilných činů, spadajících do působnosti této úmluvy.
- 2 Strany poskytnou nebo zařídí, aby nositelkami odborné pomoci ženám či jejich dětem – obětem násilí byly ženy.

Článek 23 - Příbytky

Strany učiní nezbytná legislativní či jiná opatření pro zřízení dostatečného počtu vhodných a snadno přístupných příbytků, které by poskytovaly útočiště, a ty by měly proaktivně nabízet obětem, obzvláště ženám a dětem.

Článek 24 – Telefonické linky pomoci

Strany učiní nezbytná legislativní či jiná opatření pro vytvoření bezplatné celostátní nepřetržité (24 hodin denně, 7 dní v týdnu) telefonní linky, kam by se oběti mohly diskrétně obrátit a anonymně požádat o poradu v souvislosti se všemi formami násilí, spadajícími do působnosti této úmluvy.

Článek 25 – Podpora obětem sexuálního násilí

Strany učiní nezbytná legislativní či jiná opatření pro umožnění vzniku dostatečného počtu příhodných a snadno přístupných krizových center poskytujících lékařské a forenzní vyšetření, posttraumatickou podporu a poradenství pro oběti znásilnění či jiného sexuálního násilí,

Článek 26 – Ochrana a podpora dětských svědků

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní či jiná opatření, aby při poskytování ochrany a pomoci obětem byla patřičně zohledněna práva a potřeby dětských svědků veškerých forem násilí spadajících do působnosti této úmluvy.
- 2 Opatření učiněná v intencích tohoto článku budou zahrnovat psychologické poradenství přizpůsobené věku dětských svědků veškerých forem násilí, spadajících do působnosti této úmluvy, a budou patřičně zohledňovat nejlepší zájmy dítěte.

Článek 27 – Ohlašování

Strany učiní nezbytná opatření k vybídnutí kohokoli, kdo se stal svědkem aktu násilí spadajícího do působnosti této úmluvy, anebo kdo má rozumný důvod se domnívat, že takovýto akt byl spáchán anebo lze očekávat, že bude spáchán v budoucnu, aby tuto skutečnost ohlásil kompetentním organizacím či úřadům.

Článek 28 – Ohlašovací povinnost odborníků

Strany učiní nezbytná opatření k tomu, aby pravidla důvěrnosti vyplývající ze zákonů dané země nebránila pracovníkům určitých profesí, při respektování vhodných podmínek, ohlásit kompetentním organizacím či úřadům, že mají důvodné podezření že došlo ke spáchání závažného násilného činu, spadajícího do působnosti této úmluvy, a lze do budoucna očekávat, že budou spáchány další závažné násilné činy.

Kapitola V – Hmotné právo

Článek 29 – Civilní žaloby a nápravné prostředky

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby oběti mohly vůči pachateli uplatnit adekvátní nápravné prostředky podle občanského práva.
- 2 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby oběti disponovaly v souladu s principy mezinárodního práva adekvátními nápravnými prostředky podle občanského práva vůči státním úřadům, které nedostály své povinnosti učinit v rámci svých pravomocí nezbytná preventivní či ochranná opatření.

Článek 30 – Odškodnění

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby bylo obětem zajištěno právo vymáhat odškodnění od pachatelů jakýchkoli prokázaných přečinů, spadajících do působnosti této úmluvy.
- 2 Těm, kteří utrpěli natolik závažnou fyzickou újmu či poškození zdraví, že k odškodnění nepostačují zdroje od pachatele, pojišťovny či ze státem financovaného systému zdravotního a sociálního zabezpečení, bude přiznáno přiměřené odškodnění od státu. To ovšem nebude bránit stranám ve vymáhání náhrady odškodnění od pachatele, za předpokladu, že bude náležitě postaráno o bezpečnost oběti.
- 4 Opatření učiněná v souladu s odstavcem 2 musí zajistit, že odškodnění bude poskytnuto v rozumné lhůtě.

Článek 31 – Svěření do péče, právo na návštěvy a bezpečnost

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby při rozhodování o svěření do péče a právu na návštěvu dítěte byly brány v úvahu násilné incidenty, spadající do působnosti této úmluvy.
- 2 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby uplatnění veškerých práv spojených s péčí a návštěvou dítěte neohrožovalo práva a bezpečnost oběti či dětí.

Článek 32 – Občanskoprávní důsledky vynucených sňatků

Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby právní platnost sňatků uzavřených pod nátlakem byla zrušitelná a jejich trvání ukončeno, aniž by to představovalo nepatřičné finanční či administrativní břímě pro oběť.

Článek 33 – Psychické násilí

Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby se úmyslné chování, poškozující závažně prostřednictvím nátlaku nebo hrozeb psychickou integritu druhé osoby, bylo klasifikováno jako trestné.

Článek 34 - Stalking

Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření k tomu, aby úmyslné a opakované výhružné chování vůči druhé osobě, jež u ní vyvolává obavy o bezpečnost, bylo klasifikováno jako trestné.

Článek 35 – Fyzické násilí

Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření k tomu, aby úmyslné konání činů fyzického násilí vůči druhé osobě bylo klasifikováno jako trestný čin.

Článek 36 – Sexuální násilí, včetně znásilnění

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby byly klasifikovány jako trestné následující úmyslné činy:
 - a dojde-li přes nesouhlas oběti k vaginální, anální či orální penetraci sexuální povahy do těla druhé osoby jakoukoli částí těla nebo předmětem;
 - b je-li přes nesouhlas druhé osoby vykonán jakýkoli jiný akt sexuální povahy;
 - c je-li druhá osoba přes svůj nesouhlas přinucena podílet se na aktech sexuální povahy se třetí osobou;
- 2 Souhlas musí být dán dobrovolně jakožto výsledek svobodné vůle dané osoby posuzované v kontextu stávajících okolností.
- 3 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby ustanovení odstavce 1 bylo možno vztáhnout též na činy spáchané vůči bývalým či stávajícím manželům či partnerům uznávaných v intencích mezinárodního práva.

Článek 37 – Vynucený sňatek

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby úmyslné chování vedoucí k přinucení dospělého či dítěte ke vstupu do manželství bylo klasifikováno jako trestné.
- 2 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby úmyslné chování vedoucí k vylákání dospělého či dítěte na území strany nebo státu jiného, než v němž dotyčná osoba žije, za účelem přinucení tohoto dospělého nebo dítěte ke vstupu do manželství bude klasifikováno jako trestné.

Článek 38 – Mrzačení ženského genitálu

Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby byly klasifikovány jako trestné následující úmyslné činy:

- a provedení obřízky, infibulace či jakéhokoli jiného zmrzačení celku nebo kterékoli části ženských velkých i malých stydkých pysků či klitorisu;
- b nucení žen ke kterémukoli ze zákroků uvedených v bodu 1 nebo zprostředkování téhož;
- c vybízení či nucení dívek k podstoupení kteréhokoli ze zákroků uvedených v bodu či zprostředkování téhož;

Článek 39 – Násilný potrat a násilná sterilizace

Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření k tomu, aby byly považovány za trestné následující úmyslné činy:

- a provedení potratu na ženě bez jejího předchozího informovaného souhlasu;
- b provedení chirurgického zákroku, jehož cílem či důsledkem je ukončení schopnosti přirozené reprodukce u ženy, bez jejího předchozího informovaného souhlasu a pochopení zákroku.

Článek 40 – Sexuální obtěžování

Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby jakákoli forma nežádoucího verbálního, neverbálního či fyzického projevu sexuální povahy s cílem či následkem porušení důstojnosti druhé osoby, obzvláště pokud toto chování vytváří zastrašující, nepřátelské, ponižující, pokořující či urážlivé prostředí, byla vystavena trestnímu či jinému právnímu postihu.

Článek 41 – Napomáhání k trestnému činu a pokus o něj

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby úmyslné napomáhání ke spáchání skutků klasifikovaných v souladu s články 33, 34, 35, 36, 37, 38 a 39 této úmluvy, bylo považováno za trestný čin.

- 2 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby úmyslný pokus o spáchání přečinů klasifikovaných v souladu s články 35, 36, 37, 38 a 39 této úmluvy, byl považován za trestný čin.

Článek 42 – Nepřijatelná ospravedlnění zločinů, včetně zločinů spáchaných ve jménu tzv. "ctí".

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní či jiná opatření pro to, aby při trestním řízení zahájeném v souvislosti z kterýmkoli násilným činem spadajícím do působnosti této úmluvy, nemohlo být na kulturu, zvyklosti, náboženství, tradice či takzvanou "čest" pohlíženo jako na ospravedlnění těchto činů. Týká se to zejména tvrzení, že oběť překročila kulturní, náboženské či tradiční normy nebo obyčeje přístojného chování.
- 2 Strany učiní nezbytná legislativní či jiná opatření pro to, aby skutečnost, že ku spáchání jakéhokoli činu uvedeného v odstavci 1 bylo určitou osobou navedeno dítě, neumenšovala trestní zodpovědnost dané osoby za spáchaný čin.

Článek 43 – Uplatnění trestných činů

Skutky klasifikované v souladu s touto úmluvou budou považovány za přečiny bez ohledu na povahu vztahů mezi obětí a pachatelem.

Článek 44 - Jurisdikce

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní či jiná opatření pro stanovení jurisdikce pro každý skutek prokazatelně spadající do působností této úmluvy vždy tehdy, když bude spáchán:
 - a na jejich území; nebo
 - b na palubě lodi plující pod jejich vlajkou; nebo
 - c na palubě letadla registrovaného podle jejich zákona; nebo
 - d některým jejich státním příslušníkem; nebo
 - e osobou, která má své obvyklé bydliště na jejich území.
- 2 Strany budou usilovat o zavedení nezbytných legislativních i jiných opatření pro stanovení soudní jurisdikce nad veškerými činy posuzovanými v souladu s touto úmluvou, pokud došlo ke spáchání tohoto činu proti jejich státnímu příslušníku anebo osobě, jež má své obvyklé bydliště na jejich území.
- 3 Pro stíhání činů posuzovaných v souladu se články 36, 37, 38 a 39 této úmluvy učiní strany nezbytná legislativní či jiná opatření pro to, aby jejich jurisdikce nebyla podřízena podmínce, že musí být za trestné činy považovány na území, kde byly spáchany.
- 4 Pro stíhání činů posuzovaných v souladu se články 36, 37, 38 a 39 této úmluvy učiní strany nezbytná legislativní či jiná opatření pro to, aby jejich jurisdikce ve vztahu k bodům d a e odstavce 1 nepodléhala podmínce, že stíhání přečinů může být zahájeno pouze po jejich nahlášení obětí anebo po předání informace státem, kde byl přečin spáchán.

- 5 Strany podniknou nezbytná legislativní a jiná opatření pro stanovení jurisdikce nad přečiny posuzovanými v souladu s touto úmluvou v případech, kdy se údajný pachatel nachází na jejich území a strany jej nehodlají vydat jiné straně pouze na základě jeho státní příslušnosti.
- 6 Jestliže si jurisdikci nad údajným přečinem posuzovaným v souladu s touto úmluvou osobuje více než jedna strana, musí se strany podle možností navzájem konzultovat a určit, která jurisdikce je pro stíhání nejvhodnější.
- 7 Bez újmy obecným pravidlům mezinárodního práva, tato úmluva nevyklučuje žádnou trestní jurisdikci uplatňovanou stranami v souladu s jejich vnitřním právem.

Článek 45 – Sankce a opatření

- 1 Strany podniknou nezbytná legislativní či jiná opatření pro to, aby skutky posuzované v souladu s touto úmluvou, byly trestány efektivním, úměrným a odrazujícím postihem, zohledňujícím závažnost těchto skutků. Tento postih bude podle nezbytnosti zahrnovat tresty odnětí svobody, jež mohou vést k extradici.
- 3 Strany mohou učinit i jiná opatření ve vztahu k pachatelům, například:
 - monitorování a dozor nad usvědčenými osobami;
 - odnětí rodičovských práv, pokud nejlepší zájmy dítěte, což může znamenat i bezpečí oběti, nemohou být garantovány jiným způsobem.

Článek 46 – Přitěžující okolnosti

Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby následující okolnosti, pokud již nejsou hlavní součástí přečinu, mohly být v souladu s relevantními ustanoveními vnitřního zákona považovány za přitěžující okolnosti při rozhodování o trestu ve vztahu k skutkům posuzovaným v souladu s touto úmluvou:

- a přečin byl spáchán proti bývalému či stávajícímu manželu/manželce nebo partneru/partnerce uznávané podle národního práva, členem rodiny, osobou sdílející společnou domácnost s obětí nebo osobou, která zneužila své pravomoci;
- b skutek nebo skutky s ním související byly spáchány opakovaně;
- c přečin byl spáchán vůči osobě, která je kvůli určitým okolnostem obzvláště zranitelná;
- d skutek byl spáchán vůči dítěti nebo v přítomnosti dítěte;
- e skutek byl spáchán dvěma nebo více lidmi v součinnosti;
- f skutku předcházelo nebo jej doprovázelo mimořádně velké násilí;
- g přečin byl spáchán s použitím nebo výhrůžkou použití zbraně;
- h skutek způsobil závažnou fyzickou či psychickou újmu oběti;
- i pachatel byl již dříve usvědčen z přečinů podobné povahy

Článek 47 – Rozsudky vynesené jinou stranou

Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření jimiž bude umožněno, aby byly při stanovení rozsudku vzaty v úvahu konečné rozsudky vynesené v souvislosti s přečiny posuzovanými v souladu s touto úmluvou jinou stranou.

Článek 48 - Zákaz povinných postupů alternativního řešení sporu a vynášení rozsudků v tomto duchu

- 1 Strany učiní v souvislosti s přečiny posuzovanými v souladu s touto úmluvou nezbytná legislativní i jiná opatření k zákazu povinných postupů alternativního řešení sporu, včetně mediace a smírčího řízení.
- 2 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby, pokud bude vyměřena pokuta, byla náležitě zohledněna schopnost pachatele dostát svým finančním závazkům vůči oběti.

Kapitola VI – Vyšetřování, stíhání, procesní právo a ochranná opatření

Článek 49 - Obecné závazky

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby zajistily, že vyšetřování a soudní stíhání v souvislosti s veškerými formami násilí spadajícími do působnosti této úmluvy, bude provedeno bez zbytečných průtahů a aby na všech stupních trestního řízení byla brána v úvahu práva oběti.
- 2 Strany učiní, v souladu se základními principy lidských práv a s ohledem na genderově pojímané chápání násilí, nezbytná legislativní i jiná opatření pro zajištění efektivního vyšetření a stíhání přečinů posuzovaných v souladu s touto úmluvou.

Článek 50 – Okamžitá reakce, prevence a ochrana

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby příslušné agentury pro prosazování zákonnosti reagovaly bezodkladně a přiměřeně na veškeré formy násilí spadající do působnosti této úmluvy a nabídly adekvátní a okamžitou ochranu obětem.
- 2 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby se příslušné agentury pro prosazování zákonnosti bezodkladně a vhodným způsobem podílely na prevenci a ochraně proti veškerým formám násilí spadajícím do působnosti této úmluvy, včetně zapojení preventivních operativních opatření a shromažďování důkazů

Článek 51 – Vyhodnocení a zvládání rizika

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby všechny relevantní orgány prováděly vyhodnocení závažnosti situace, rizika letálnosti a opakování násilí, aby tomuto riziku mohly čelit a podle potřeby poskytnout koordinovanou ochranu a podporu.
- 2 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby zajistily, že vyhodnocování, zmíněné v odstavci 1 patřičně zohlední ve všech stádiích vyšetřování a uplatňování ochranných opatření případy, kdy pachatelé násilných činů spadajících do působnosti této úmluvy vlastní nebo mají přístup ke střelným zbraním.

Článek 52 – Institut vykázání

Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby kompetentní orgány byly nadány pravomocí v situaci bezprostředního nebezpečí přikázat pachateli domácího násilí, aby opustil příbytek oběti nebo ohrožené osoby po dostatečně dlouhou dobu, a zakázat pachateli vstupovat do příbytku a navazovat styk s obětí nebo ohroženou osobou. Opatření vyplývající z tohoto článku musí upřednostňovat bezpečí obětí nebo osob vystavených riziku.

Článek 53 – Omezující nebo ochranné příkazy

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby zajistily, že oběti veškerých forem násilí spadajících do působnosti této úmluvy budou moci těžit z adekvátních omezujících či ochranných příkazů.
- 2 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby zajistily, že omezující nebo ochranné příkazy uvedené v odstavci 1, budou:
 - dostupné pro okamžitou ochranu a bez zbytečné finanční či administrativní zátěže pro oběť;
 - vydány na určitou dobu anebo do doby úpravy či zrušení;
 - podle potřeby vydány na základě *ex parte*, čili s okamžitou účinností;
 - dostupné bez ohledu na další právní postupy anebo souběžně s nimi;
 - budou moci být zavedeny během následujícího soudního řízení.
- 3 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby zajistily, že porušení omezujících nebo ochranných příkazů vydaných v souladu s odstavcem 1 bude potrestáno efektivními, přiměřenými a odrazujícími trestními či jinými právními sankcemi.

Článek 54 – Vyšetřování a důkazy

Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby zajistily, že v kterémkoli občanském či trestním řízení budou důkazy vztahující se k předchozím sexuálním vztahům a chování oběti připuštěny pouze tehdy, bude-li to relevantní a nezbytné.

Článek 55 – Řízení *Ex parte* a *ex officio*

- 1 Strany zajistí, že pokud byl skutek spáchán celkově nebo částečně na jejich území, vyšetřování nebo stíhání skutků posuzovaných v souladu s články 35, 36, 37, 38 a 39 této úmluvy nebude zcela závislé na ohlášení nebo stížnosti podané obětí, a řízení může pokračovat i tehdy, pokud oběť své podání nebo stížnost stáhne.
- 2 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby v souladu se zákonnými podmínkami národního práva poskytl možnost vládním i nevládním organizacím a poradcům v oblasti domácího násilí pomáhat obětem a podporovat je podle jejich požadavků v průběhu vyšetřování a soudního řízení v souvislosti se skutky posuzovanými v souladu s touto úmluvou.

Článek 56 – Ochranná opatření

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro ochranu práv a zájmů obětí, včetně jejich speciálních potřeb jakožto případných svědků, a to v průběhu všech stádií vyšetřování a soudního řízení, obzvláště pak:
 - a zajištěním jejich ochrany a taktéž ochrany pro jejich rodiny a svědky před zavražďováním, odvetou a opakovaným násilím;
 - b zajištěním informovanosti obětí, přinejmenším v případech, kdy by se oběti a jejich rodiny mohly octnout v nebezpečí, pokud by pachatel utekl anebo by byl dočasně či natrvalo propuštěn;
 - c informováním obětí, za podmínek stanovených národními zákony, o jejich právech a o službách, jež jsou jim k dispozici a o akcích následujících po podání stížnosti, o obviněních, o všeobecném postupu vyšetřování nebo řízení, o jejich roli při těchto úkonech a také o výsledku jejich případu;
 - d tím, že obětem v souladu s procedurálními pravidly místního práva umožní, aby byly vyslyšeny, mohly podat svědectví a uplatnit přímo či s pomocí prostředníka své názory, potřeby a obavy, jež budou brány v úvahu;
 - e poskytnutím vhodných podpůrných služeb tak, aby práva a zájmy obětí byly náležitě prezentovány a brány v úvahu;
 - f zajištěním takových opatření, jež by podle potřeby chránila soukromí a dobré jméno oběti;
 - g zajištěním, že v prostorách soudu a dalších institucí prosazování zákonnosti bude kontakt mezi oběťmi a pachatelem omezen na nezbytné minimum;
 - h zajištěním nezávislých a kompetentních tlumočnicků pro potřeby obětí, pokud se účastní soudního řízení anebo podávají svědectví;
 - i tím, že v souladu s pravidly stanovenými místními zákony umožní obětem podávat svědectví v nepřítomnosti anebo alespoň v nepřítomnosti obviněného pachatele, zejména pak s použitím vhodných a dostupných komunikačních technologií.
- 2 Dětské oběti i dětské svědkové násilí na ženách budou mít podle potřeby nárok na speciální ochranná opatření, s ohledem na nejlepší zájmy dítěte.

Článek 57 – Právní pomoc

Strany v souladu s podmínkami stanovenými národními zákony zajistí obětem právo na právní podporu a právní pomoc zdarma.

Článek 58 – Zákonná lhůta

Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby zákonné lhůty pro zahájení jakéhokoli právního jednání v souvislosti se skutky posuzovanými v souladu se články 36,

37, 38 a 39 této úmluvy, byly prodlouženy po dobu, jež bude nezbytná a úměrná závažnosti daného skutku, aby bylo možné efektivně zahájit řízení poté, co oběť dosáhne plnoletosti.

Kapitola VII – Migrace a azyl

Článek 59 – Povolení k pobytu

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby obětem, jejichž povolení k pobytu závisí na bydlišti manžela nebo partnera uznávaného národním právem, bylo v případě rozloučení manželství či vztahu, pokud by probíhalo za obzvláště tíživých okolností, přiznáno právo na udělení samostatného povolení k pobytu bez ohledu na dobu trvání manželství či vztahu. Podmínky vztahující se k udělení a trvání samostatného povolení k pobytu stanoví národní právo.
- 2 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby obětem bylo pozastaveno řízení o extradici v souvislosti s povolením k pobytu závislejícím na manželovi či partnerovi ve smyslu národního práva a bylo jim umožněno požádat o samostatné povolení k pobytu.
- 3 Strany vydají obnovitelné povolení k pobytu obětem v jedné ze dvou nebo obou následujících situacích:
 - a kdy kompetentní orgán usoudí, že jejich pobyt je nezbytný vzhledem k jejich osobní situaci;
 - b kdy kompetentní orgán usoudí, že jejich další pobyt je nezbytný pro účely spolupráce s úřady při vyšetřování nebo trestním řízení;
- 4 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření umožňující obětem nuceného sňatku, zavlečených do cizí země za účelem sňatku a jež tudíž přišly o status trvalého pobytu v zemi, kde obvykle přebývají, aby tento status znovu získaly.

Článek 60 – Genderově podmíněné žádosti o azyl

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby genderově podmíněné násilí vůči ženám bylo uznáno jako forma perzekuce ve smyslu článku 1, A (2) úmluvy z roku 1951, upravující status uprchlíků, a jako forma závažné újmy, zakládající potřebu doplňkové/dodatečné ochrany.
- 2 Strany zajistí, aby každé zdůvodnění opírající se o tuto úmluvu bylo interpretováno genderově citlivě a pokud se zjistí, že obavy z perzekuce vyplývají z jednoho nebo více těchto zdůvodnění, žadatelům by měl být v souladu s relevantními použitelnými nástroji udělen status uprchlíka.
- 3 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro zavedení genderově citlivých postupů a podpůrných služeb a genderových vodítek při přijímání uchazečů o azyl, včetně rozhodování, zda udělit status uprchlíka či požádat o mezinárodní ochranu.

Článek 61 – Non-refoulement

- 1 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření k respektování principu non-refoulement v souladu se stávajícími závazky v rámci mezinárodního práva.

- 2 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření pro to, aby oběti násilí vůči ženám, jež potřebují ochranu, bez ohledu na jejich status nebo místo pobytu, nebyly za žádných okolností navráceny do kterékoli země, kde by byly ohroženy na životě nebo kde by byly vystaveny mučení či nelidskému nebo ponižujícímu zacházení nebo trestu.

Kapitola VII – Mezinárodní spolupráce

Článek 62 – Všeobecné zásady

- 1 Strany v souladu s ustanoveními této úmluvy a pomocí relevantních mezinárodních i regionálních nástrojů pro spolupráci v občanských i trestních záležitostech a úprav dohodnutých na základě jednotné či reciproční legislativy a interních zákonů, spolu budou navzájem v co nejširší míře spolupracovat s cílem:
 - a prevence, potírání a stíhání veškerých forem násilí spadajících do působnosti této úmluvy;
 - b poskytnutí ochrany a pomoci obětem;
 - c vyšetření a stíhání skutků, spadajících do působnosti této úmluvy;
 - d prosazení relevantních občanskoprávních i trestních rozsudků vydaných soudními orgány stran, včetně příkazů k ochraně.
- 2 Strany učiní nezbytná legislativní i jiná opatření, aby oběti přečinů posuzovaných v souladu s touto úmluvou a spáchaných na území jiného signatářského státu než kde je jejich bydliště, mohly podávat stížnosti kompetentním orgánům státu, kde žijí.
- 3 Pokud strana, která vzájemnou právní pomoc v trestních záležitostech, případech extradice nebo prosazování občanskoprávních nebo trestních rozsudků, vynesných jinou stranou, přistouplivší k této úmluvě, podmiňuje existencí smlouvy, obdrží žádost o takovouto právní spolupráci od strany, s níž tuto smlouvu neuzavřela, může tuto úmluvu považovat za právní základ pro vzájemnou právní pomoc v trestních záležitostech, v případech extradice nebo při prosazování občanskoprávních a trestních rozsudků vydaných druhou stranou pro přečiny posuzované v souladu s touto úmluvou.
- 4 Strany budou usilovat o to, aby tam, kde je to vhodné, byly prevence a boj proti násilí vůči ženám a domácímu násilí integrovány do programů rozvojové pomoci poskytovaných ve prospěch třetích států, a to i prostřednictvím bilaterálních a multilaterálních dohod se třetími státy s perspektivou usnadnění ochrany obětí v souladu s článkem 18, odstavcem 5.

Článek 63 – Opatření ve vztahu k ohroženým osobám

Jestliže má strana na základě dostupných informací rozumný důvod předpokládat, že určitá osoba je na území druhé strany vystavena bezprostřednímu ohrožení kterýmkoli skutkem spadajícím pod články 36, 37, 38 a 39 této úmluvy, pak strana, která má tyto informace, by je měla bez prodlení předat straně druhé, aby bylo možno podniknout vhodná bezpečnostní opatření. Kde to bude možné, budou mezi těmito informacemi podrobnosti o stávajících podmínkách ochrany ve prospěch ohrožené osoby.

Článek 64 - Informace

- 1 Dožádaná strana bude neprodleně informovat žádající stranu o výsledku akce podniknuté v souladu s touto kapitolou. Dožádaná strana rovněž neprodleně informuje žádající stranu o jakýchkoli okolnostech, jež by provedení akce znemožňovaly nebo ji mohly výrazně zpozdít.
- 2 Strany mají možnost v rozsahu vymezeném vlastními zákony bez předchozího požadavku zaslat jiné straně informace získané v rámci svého vlastního vyšetřování, pokud usoudí, že předání takovýchto informací může druhé straně napomoci v prevenci trestných činů posuzovaných v souladu s touto úmluvou anebo při zahájení či v průběhu vyšetřování nebo stíhání takovýchto trestných činů, anebo že může vést k žádosti dotyčné strany o spolupráci v souladu s touto kapitolou.
- 3 Strana jež obdržela informace v souladu s odstavcem 2 předloží takovéto informace svým kompetentním orgánům, aby bylo možno, bude-li to shledáno vhodným, zahájit řízení, anebo aby tyto informace mohly být vzaty v úvahu při relevantním probíhajícím občanskoprávním či trestním řízení.

Článek 65 – Ochrana údajů

Osobní data budou uložena a využívána ve smyslu závazků, učiněných signatářskými stranami v Úmluvě o ochraně osob se zřetelem na automatizované zpracování osobních údajů (Úmluva č. 108)

Kapitola IX – Systém monitoringu

Článek 66 - Expertní skupina pro potírání násilí vůči ženám a domácího násilí

- 1 Expertní skupina pro potírání násilí vůči ženám a domácího násilí (dále v textu "GREVIO") bude monitorovat naplňování této úmluvy stranami.
- 2 GREVIO se bude skládat z nejméně 10 a nejvíce 15 členů disponujících širokou škálou odborností a zastupujících obě pohlaví a různé regiony. Jeho členy bude Výbor stran volit z kandidátů nominovaných stranami na čtyřleté funkční období, s možností jednoho znovuzvolení, a vybíraných mezi státními příslušníky jednotlivých stran.
- 3 Úvodní volba deseti členů proběhne do roka od chvíle, kdy tato úmluva vstoupí v platnost. Volba dalších pěti členů proběhne následně 25. ratifikaci nebo přistoupení.
- 4 Volba členů GREVIO bude založena na následujících principech:
 - a budou voleni transparentním postupem mezi vybranými osobnostmi vysoce morálního charakteru, uznávanými pro své kompetence v oblasti lidských práv, rovnosti pohlaví, násilí vůči ženám a domácího násilí nebo pomoci a ochrany obětem, anebo které prokázaly profesní zkušenost v oblastech spadajících do působnosti této úmluvy;
 - b GREVIO nemůže mít dva členy z jediného státu;
 - c měli by reprezentovat hlavní právní systémy;

- d měli by zastupovat relevantní aktéry a agentury angažující se v problematice násilí vůči ženám a domácího násilí;
 - e budou zastávat své funkce samostatně a budou při jejich výkonu nezávislí a nestranní a schopní efektivně vykonávat své povinnosti.
- 5 Volební postup pro členy GREVIO bude určen Výborem ministrů Rady Evropy po konzultacích a získání jednomyslné podpory od stran v období do šesti měsíců od vstupu této úmluvy v platnost.
 - 6 GREVIO si určí svůj vlastní jednací řád
 - 7 Členové GREVIO a další členové delegací konající návštěvu v jednotlivých zemích, v souladu s článkem 68, odstavce 9 a 14, budou požívat privilegií a imunity stanovené v dodatku této úmluvy.

Článek 67 – Výbor stran

- 1 Výbor stran se bude skládat z představitelů signatářských stran úmluvy.
- 2 Výbor stran bude svoláván generálním tajemníkem Rady Evropy. Jeho první schůze se uskuteční do roka po vstupu této úmluvy v platnost, s cílem zvolení členů GREVIO. Nadále se bude scházet vždy, pokud o to požádá alespoň třetina stran, předseda Výboru stran nebo generální tajemník.
- 3 Výbor stran si stanoví svůj vlastní jednací řád.

Článek 68 – Způsob práce

- 1 Strany na základě dotazníku sestaveném GREVIO předloží generálnímu tajemníkovi Rady Evropy zprávu o legislativních a jiných opatřeních, uvádějících v život ustanovení této úmluvy, a jež je určena GREVIO k úvaze.
- 2 GREVIO bude zprávu předloženou v souladu s odstavcem 1 konzultovat s představiteli dotčené strany.
- 3 Následné evaluační postupy budou rozděleny do kol, jejichž trvání určí GREVIO. Na začátku každého kola GREVIO vybere konkrétní ustanovení z nichž bude evaluační postup vycházet a rozešle dotazník.
- 4 GREVIO bude definovat příhodný způsob provádění tohoto monitoringu. Obzvláště má možnost pro každé evaluační kolo sestavit dotazník, který bude sloužit jako základ pro evaluační postup implementace ustanovení stranami. Tento dotazník bude rozeslán všem stranám. Strany dotazník vyplní a poskytnou další informace podle požadavku GREVIO.
- 5 GREVIO může informace o implementaci této úmluvy získávat i od nevládních organizací a občanské společnosti, ale také od národních institucí činných v oblastech ochrany lidských práv.
- 6 GREVIO náležitě uváže existující informace dostupné prostřednictvím regionálních a mezinárodních instrumentů a orgánů v oblastech spadajících do působnosti této úmluvy.

- 7 Při sestavování dotazníku pro každé evaluační kolo GREVIO náležitě zváží údaje, jež mají strany k dispozici díky sběru dat a výzkumu, v souladu s článkem 11 této úmluvy.
- 8 GREVIO může informace o implementaci úmluvy získávat také od komisaře pro lidská práva Rady Evropy, od Parlamentního shromáždění a od relevantních specializovaných orgánů Rady Evropy nebo orgánů vytvořených prostřednictvím jiných mezinárodních instrumentů. Stížnosti, jež tyto orgány předkládají, a výsledky jejich vyřízení budou k dispozici GREVIO.
- 9 GREVIO může, v součinnosti s národními úřady a s pomocí nezávislých národních expertů doplňkově organizovat návštěvy jednotlivých zemí, pokud informace získané jinak nejsou dostatečné anebo v souvislosti s případy zmíněnými ve odstavci 14. V průběhu těchto návštěv může GREVIO využít pomoci odborníků v různých oblastech.
- 10 GREVIO sestaví návrh zprávy, obsahující analýzu implementace ustanovení, jež budou předmětem evaluace, a také návrhy, jakým způsobem dotčené strany mohou řešit problémy, jež byly identifikovány. Návrh zprávy bude předložen k připomínce strany, v níž evaluace probíhá. Její připomínky pak GREVIO při přijímání zprávy zohlední.
- 11 Na základě veškerých získaných informací a připomínek od stran GREVIO představí zprávu a závěry týkající se opatření učiněných dotyčnou stranou s cílem implementace ustanovení této úmluvy. Tato zpráva a závěry budou zaslány dotyčné straně a Výboru stran. Zpráva a závěry GREVIO budou zveřejněny bezprostředně po schválení, spolu s eventuelními připomínkami dotyčné strany.
- 12 Výbor stran může na základě zprávy a závěrů GREVIO, bez zpochybnění postupu uvedeného v odstavcích 1 až 7, formulovat doporučení adresovaná dané straně, (a) týkající se opatření, jež je nutno učinit pro implementaci závěrů GREVIO, a podle nezbytnosti stanovit lhůtu pro dodání informací o jejich implementaci, (b) usilovat o podporu spolupráce s dotyčnou stranou právě s cílem řádné implementace úmluvy.
- 13 Pokud GREVIO získá spolehlivé informace o situaci, kdy si problémy vyžadují okamžitou pozornost v zájmu prevence nebo omezení rozsahu závažných porušení úmluvy, může si vyžádat zvláštní zprávu týkající se opatření učiněných pro prevenci vzniku závažného, masivního a setrvalého vzorce násilného chování vůči ženám.
14. Po zvážení informací předložených dotčenou stranou anebo jakýchkoli jiných dostupných spolehlivých informací může GREVIO pověřit jednoho či více svých členů náležitým průzkumem situace a vypracováním zprávy pro GREVIO. Je-li k tomu důvod a se souhlasem dané strany může tento průzkum zahrnovat návštěvu země.
- 15 Po zvážení nálezů průzkumu zmíněného v odstavci 14 GREVIO tyto nálezy předá dotyčné straně a, bude-li to vhodné, též Výboru stran a Výboru ministrů Rady Evropy spolu s připomínkami a doporučeními.

Článek 69 – Obecná doporučení

Je-li to vhodné, může GREVIO přijmout obecná doporučení pro implementaci této úmluvy.

Článek 70 – Účast parlamentů při monitorování

- 1 Národní parlamenty budou přizvány k účasti na monitorování opatření pro implementaci této úmluvy.
- 2 Strany předloží zprávy GREVIO svým národním parlamentům.
- 3 Parlamentní shromáždění Rady Evropy bude vyzváno k pravidelné inventuře naplňování této úmluvy.

Kapitola X – Provázanost s ostatními mezinárodními instrumenty

Článek 71 – Provázanost s ostatními mezinárodními instrumenty

- 1 Tato úmluva nebude mít vliv na závazky, vyplývající z jiných mezinárodních instrumentů jejichž jsou nebo budou strany této úmluvy signatáři, a jež obsahují ustanovení k problémům, jimž se věnuje tato úmluva.
- 2 Strany této úmluvy při řešení problémů, jimiž se zabývá tato dohoda mezi sebou mohou uzavírat dvoustranné či vícestranné dohody, s cílem doplnit nebo posílit ustanovení v úmluvě obsažená a usnadnit uplatňování principů jež jsou v nich zakotveny.

Kapitola XI – Dodatky k úmluvě

Článek 72 - Dodatky

- 1 Jakýkoli návrh na dodatek k této úmluvě předložený signatářskou stranou bude předán generálnímu tajemníkovi Rady Evropy a jím pak dále postoupen členským státům Rady Evropy, každému signatáři, každé straně, Evropské Unii, každému státu přizvanému k podepsání této úmluvy v souladu s ustanoveními článku 75, a každý stát pak přizván k přistoupení k této úmluvě v souladu s ustanoveními článku 76.
- 2 Výbor ministrů Rady Evropy uváží navrhované dodatky a poté, co je konzultuje se stranami této úmluvy, jež nejsou členy Rady Evropy, může dodatek schválit většinou, podle ustanovení článku 20.d Statutu Rady Evropy.
- 3 Text jakéhokoli dodatku přijatého Výborem ministrů v souladu s odstavcem 2 bude rozeslán stranám ke schválení.
- 4 Jakýkoli dodatek přijatý v souladu s odstavcem 2 vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po vypršení jednoměsíční lhůty po datu, kdy všechny strany informovaly generálního tajemníka o jejich schválení.

Kapitola XII – Závěrečná ustanovení

Článek 73 – Platnost této úmluvy

Ustanovení této úmluvy nezpochybní ustanovení národního práva a závazných mezinárodních instrumentů, jež jsou již v platnosti anebo v platnost vstoupit mohou, podle nichž jsou nebo budou přiznána osobám působícím v oblasti prevence a potírání násilí vůči ženám a domácího násilí příznivější práva.

Článek 74 – Řešení sporů

- 1 Strany jakéhokoli sporu, který by při uplatňování či výkladu ustanovení této úmluvy mohl vzniknout, se nejprve pokusí spor řešit jednáním, smířčím řízením, dohodou či jakoukoli jinou metodou mírumilovného vypořádání akceptovaného po vzájemné dohodě.
- 2 Výbor ministrů Rady Evropy může stanovit postupy vypořádání, jež by mohly být stranám ve sporu k dispozici, pokud by se na tom dohodly.

Článek 75 – Podpis a vstup v platnost

- 1 Tato úmluva bude připravena pro podpis členských států Rady Evropy, nečlenských států, které se na jejím vypracování podílely, a Evropské unie.
- 2 Tato úmluva podléhá ratifikaci, akceptaci či schválení. Instrumenty ratifikace, akceptace nebo schválení budou uloženy u generálního tajemníka Rady Evropy
- 3 Tato úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po vypršení tříměsíční lhůty po datu, kdy 10 signatářů, z nichž nejméně osm členských států Rady Evropy, vyjádří souhlas s tím, že budou vázány úmluvou v souladu s ustanoveními odstavce 2.
- 4 Pro všechny státy zmíněné v odstavci 1, nebo pro Evropskou unii, pokud následně vyjádří svůj souhlas s tím, že budou vázány touto smlouvou, vstoupí smlouva v platnost prvním dnem měsíce následujícího po vypršení tříměsíční lhůty po datu, kdy byl uložen instrument ratifikace, akceptace či schválení.

Článek 76 – Přistoupení k úmluvě

- 1 Poté co tato úmluva vstoupí v platnost, Výbor ministrů Rady Evropy může, po poradě se stranami úmluvy a po získání jejich jednomyslného souhlasu, vyzvat jakýkoli nečlenský stát Rady Evropy, který se nepodílel na vypracování úmluvy, aby k ní přistoupil rozhodnutím většiny ve smyslu článku 20 Statutu Rady Evropy a jednomyslným hlasováním představitelů stran majících právo zasedat ve Výboru ministrů.
- 2 Pro každý přistupující stát vstoupí tato úmluva v platnost prvním dnem měsíce následujícího po vypršení tříměsíční lhůty po datu uložení instrumentu přistoupení u generálního tajemníka Rady Evropy.

Článek 77 – Teritoriální uplatnění

- 1 Kterýkoli stát nebo Evropská unie mohou, v okamžiku podpisu nebo uložení instrumentu ratifikace, akceptace, schválení či přistoupení, specifikovat teritorium nebo teritoria, kde se tato úmluva bude uplatňovat.
- 2 Kterákoli strana může kdykoli později deklarací adresovanou generálnímu tajemníkovi Rady Evropy rozšířit uplatňování této úmluvy na jakékoli jiné území uvedené v deklaraci, za jehož mezinárodní vztahy zodpovídá a jehož jménem má právo přijímat závazky. Pro takové území pak úmluva vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po vypršení tříměsíční lhůty, počínající datem přijetí takovéto deklarace generálním tajemníkem.

- 3 Od jakékoli deklarace učiněné ve smyslu dvou předchozích odstavců, je možno ve vztahu k jakémukoli teritoriu uvedeném v takové deklaraci, odstoupit vyrozuměním adresovaným generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Odstoupení vstoupí v platnost prvním dnem měsíce následujícího po vypršení tříměsíční lhůty, počínající datem přijetí takového vyrozumění generálním tajemníkem.

Článek 78 - Výhrady

- 1 Pro ustanovení této úmluvy nesmějí platit žádná omezení, s výjimkou toho, jež upravují odstavce 2 a 3.
- 2 Kterýkoli stát nebo Evropská unie může v okamžiku podpisu či při ukládání svého instrumentu ratifikace, akceptace, schválení či přistoupení, deklarací adresovanou generálnímu tajemníkovi Rady Evropy prohlásit, že si vyhrazuje právo neuplatnit nebo uplatnit pouze ve specifických případech nebo za specifických podmínek ustanovení uvedená v:
 - článku 30, odstavci 2;
 - článku 44, odstavcích 1.e, 3 a 4;
 - článku 55, odstavci 1, ve vztahu k článku 35 týkajícímu se méně závažných skutků;
 - článku 58 ve vztahu k článkům 37, 38 a 39;
 - článku 59.
- 3 Kterýkoli stát nebo Evropská unie může v okamžiku podpisu či uložení instrumentu ratifikace, akceptace, schválení či přistoupení, deklarací adresovanou generálnímu tajemníkovi Rady Evropy, prohlásit, že si vyhrazuje právo uplatnit za počínání uvedené v článcích 33 a 34 místo trestních sankcí sankce jiné.
- 4 Kterákoli strana může zúplna nebo částečně odvolat svou výhradu deklarací adresovanou generálnímu tajemníkovi Rady Evropy. Tato deklarace vstoupí v platnost datem převzetí generálním tajemníkem.

Článek 79 – Platnost a revize výhrad

- 1 Výhrady uvedené v článku 78, odstavcích 2 a 3 budou platné po dobu pěti let ode dne, kdy pro danou stranu tato úmluva začala platit. Tyto výhrady však mohou být obnoveny na stejně dlouhé období.
- 2 Generální tajemník Rady Evropy vyrozumí dotyčnou stranu o vypršení výhrady osmnáct měsíců před datem tohoto vypršení. Strana musí vyrozumět generálního tajemníka nejméně tři měsíce před datem vypršení, že výhradu potvrzuje, novelizuje nebo ruší. Pokud strana takovéto vyrozumění nezašle, generální tajemník ji bude informovat o tom, že výhrada je automaticky považována za prodlouženou o šest měsíců. Jestliže strana nevyrozumí o svém úmyslu potvrdit či pozměnit výhradu před uplynutím této lhůty, výhrada zanikne.
- 3 Jestliže strana uplatní výhradu v souladu s článkem 78, odstavci 2 a 3, musí před jejím obnovením nebo na požádání předložit GREVIO vysvětlení, zdůvodňující její trvání.

Článek 80 - Vypovězení

- 1 Kterákoli strana může kdykoli tuto úmluvu vypovědět zasláním vyrozumění generálnímu tajemníkovi Rady Evropy.
- 2 Toto vypovězení nabude platnosti prvního dne měsíce následujícího po vypršení tříměsíčního období po datu, kdy generální tajemník vyrozumění obdržel.

Článek 81 - Vyrozumění

Generální tajemník Rady Evropy vyrozumí členské státy Rady Evropy, nečlenské státy, jež se podílely na vypracování úmluvy, všechny signatáře, všechny strany, Evropskou unii a všechny státy přizvané k přistoupení k této úmluvě o:

- a jakémkoli podpisu;
- b uložení jakéhokoli instrumentu ratifikace, akceptace, schválení či přistoupení;
- c každém nabytí platnosti této úmluvy v souladu s články 75 a 76;
- d jakékoli úpravě učiněné v souladu s článkem 72 a o datu k němuž takováto úprava nabývá platnosti;
- e jakékoli výhradě a zrušení výhrady učiněném v souladu s článkem 78;
- f jakémkoli vypovězení učiněném v souladu s článkem 80;
- g jakémkoli dalším aktu, vyrozumění či sdělení ve vztahu k této úmluvě.

Na důkaz čehož níže podepsaný, vybaven náležitým zplnomocněním, podepsal tuto úmluvu.

Sepsáno v Istanbulu, jedenáctého dne května 2011, v angličtině a ve francouzštině, přičemž oba texty jsou stejně autentické, v jediném exempláři, který bude uložen v archivu Rady Evropy. Generální tajemník Rady Evropy předá ověřené kopie každému členskému státu Rady Evropy, nečlenským státům, jež se na vypracování této úmluvy podílely, Evropské unii a každému státu, přizvanému přistoupit k této úmluvě.

Dodatek – Privilegia a imunity (článek 66)

- 1 Tento dodatek se bude vztahovat na členy GREVIO, uvedené v článku 66 úmluvy, a také na všechny ostatní členy delegace při návštěvě určité země. Pro účely tohoto dodatku bude termín "ostatní členové delegace při návštěvě země" zahrnovat nezávislé experty z dané země a odborníky uvedené v článku 68, odstavci 9 úmluvy, zaměstnance Rady Evropy a tlumočníky najaté Radou Evropy pro doprovod delegace GREVIO v průběhu návštěvy dané země.

- 2 Členové GREVIO a další členové delegace budou během návštěvy země při výkonu svých funkcí v souvislosti s přípravou a uskutečněním návštěvy a také následně po této návštěvě a při cestování v souvislosti s těmito funkcemi využívat následujících privilegií a imunit:
 - a imunity vůči zatčení a držení ve vazbě a vůči zabavení osobních zavazadel, imunity vůči jakémukoli druhu právních postupů v souvislosti se slovy pronesenými či napsanými a činy uskutečněnými v rámci výkonu své funkce;
 - b vyloučení jakéhokoli omezení svobody pohybu při odjezdu a návratu do země jejich trvalého pobytu a při vstupu a odjezdu ze země, kde vykonávají své funkce, a také jakékoli cizí registrace v zemi, kterou navštěvují nebo již při výkonu svých funkcí projíždějí.
- 3 V průběhu cest uskutečněných při výkonu svých funkcí budou členové GREVIO a další členové delegací při návštěvě země vybaveni pro záležitosti celní a devizové kontroly týmiž možnostmi, jimiž disponují zástupci cizích vlád při dočasných oficiálních misích.
- 4 Dokumenty vztahující se k evaluaci uplatňování úmluvy, jež budou v držení členů GREVIO a dalších členů delegace při návštěvě země, budou, pokud se vztahují k aktivitě GREVIO, nedoknutelné. Oficiální korespondence GREVIO anebo oficiální sdělení členů GREVIO či dalších členů delegace při návštěvě země nesmějí být zadržovány či cenzurovány.
- 5 V zájmu zajištění naprosté svobody slova a naprosté nezávislosti při plnění jejich povinností bude členům GREVIO a dalším členům delegace při návštěvě země, bude se na dotyčné osoby nadále vztahovat imunita vůči právním postupům v souvislosti se slovy vyřčenými nebo napsanými a veškerými počiny uskutečněnými při výkonu jejich funkcí i tehdy, kdy dotyčné osoby již nebudou tyto funkce zastávat.
- 6 Privilegia a imunity jsou zaručeny osobám uvedeným v odstavci 1 tohoto dodatku s cílem zajistit nezávislý výkon jejich funkcí v zájmu GREVIO, nikoli pro jejich osobní prospěch. Generální tajemník rady Evropy může imunitu osob uvedených v odstavci 1 tohoto dodatku kdykoli zrušit, usoudí-li, že imunita by bránila průběhu práva, a pokud by zrušení nebylo na újmu zájmům GREVIO.